

Sygn. akt I ACz 2251/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2014r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący - Sędzia SA Mariola Głowacka (spr.)

Sędziowie SA Marek Górecki

SA Jacek Nowicki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 29 grudnia 2014r.

sprawy z powództwa **T. D. i H. D.**

przeciwko (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 6 listopada 2014r. sygn. akt IC 2530/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

/-/M. Górecki /-/ M. Głowacka /-/J. Nowicki

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Poznaniu postanowieniem z dnia 6 listopada 2014r. odrzucił zażalenie pozwanej z dnia 29 października 2014r. na postanowienie z dnia 7 października 2014r. o przyznaniu biegłemu zaliczki w kwocie 2.000 zł.

Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu do postanowienia wskazał, że postanowieniem z dnia 7 października 2014r. przyznano biegłemu zaliczkę w kwocie 2.000 zł, którą nakazano wypłacić z zaliczki uiszczonej przez powoda C (...). Pozwany na powyższe postanowienie w dniu 29 października 2014r. wniósł zażalenie.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z art. 370 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Sąd podkreślił, że postanowienie o przyznaniu biegłemu zaliczki nie figuruje w katalogu z art. 394 § 1 punkt 9 k.p.c., od których strona może wnieść zażalenie w szczególności postanowienie to nie stanowi orzeczenia w przedmiocie wynagrodzenia biegłego. Nie jest również orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie. W konsekwencji Sąd uznając wniesione zażalenie na postanowienie w przedmiocie przyznania biegłemu zaliczki za niedopuszczalne w rozumieniu art. 370 k.p.c. na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. odrzucił zażalenie pozwanej.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. zaskarżając postanowienie w całości i domagając się uchylenia zaskarżonego postanowienia w całości i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu (nieprawidłowo wskazanemu jako Rejonowemu) do ponownego rozpoznania oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie pozwanej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie nie podziela twierdzenia pozwanej zaprezentowanego w zażaleniu, że przyznanie biegłemu zaliczki jest postanowieniem w przedmiocie wynagrodzenia biegłego w rozumieniu art. 394 § 1 punkt 9 k.p.c. Zgodnie z art. 288 k.p.c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. W myśl art. 288 zdanie drugie k.p.c. przewodniczący może przyznać biegłemu zaliczkę na poczet wydatków. Ustawodawca w tym przepisie wyraźnie rozróżnił wynagrodzenie od zaliczki na poczet wydatków. Gdyby były to pojęcia tożsame nie zachodziłaby potrzeba ich rozróżnienia. Zaliczka przyznawana więc jest na poczet wydatków, a nie na poczet wynagrodzenia przy czym wysokość wynagrodzenia przyznanego biegłemu za wykonaną pracę będzie wynikać z postanowienia o przyznaniu wynagrodzenia, a nie z orzeczenia o przyznaniu biegłemu zaliczki na poczet wydatków. Z uzasadnienia sporządzonego do postanowienia Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 4 listopada 2014r. sygn. akt IACz 1818/14 wynika, że Sąd Okręgowy w Poznaniu postanowieniem z dnia 6 września 2014r. przyznał biegłemu J. W. kwotę 2.000 zł tytułem częściowego wynagrodzenia za sporządzenie opinii. W niniejszej sprawie została biegłemu przyznana zaliczka na poczet wydatków, a nie częściowe wynagrodzenie za wykonaną pracę.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny podziela uznanie Sądu pierwszej instancji, że postanowienie w przedmiocie przyznania zaliczki nie jest postanowieniem o przyznaniu wynagrodzenia biegłemu w rozumieniu art. 394 § 1 punkt 9 k.p.c. Pozwana w zażaleniu nie zarzuca, że zaskarżone postanowienie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie. W tych warunkach zasadnie Sąd pierwszej instancji uznał zażalenie wniesione przez pozwaną w dniu 29 października 2014r. za niedopuszczalne.

Biorąc powyższe pod rozwagę zażalenie pozwanej, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalono.

/-/M. Górecki /-/ M. Głowacka /-/J. Nowicki